

Dat hakt erin

Vorige week met Arjan Rosseel van bureau Landplan een perceel essenhakhout bezichtigd in Langbroek in de provincie Utrecht. Wat je daar ziet, maakt je niet vrolijk. Zeker 30 procent van de essen lijkt te zijn aangetast. En de ziekte is zeer agressief. Ik heb er niet echt verstand van, maar het lijkt me dat de aangetaste bomen op korte termijn ten dode

Ook universiteiten moeten anno 2011 hun eigen broek ophouden

zijn opgeschreven. In Langbroek, waar van oudsher veel gesubsidieerde essenhakhoutbossen voorkomen, lijdt de ziekte nu tot het merkwaardige dilemma dat het essenhakhout voor de subsidie eigenlijk teruggezet moet worden, maar dat dit terugzetten mogelijk weer leidt tot een extra agressieve ziekte-uitbraak.

Het zo massaal aanwezig zijn van de ziekte sterkt je nog eens in het idee dat de ziekte al veel langer in Nederland was, voordat deze officieel werd vastgesteld in de zomer van 2010.

Zitten we nu echt te wachten op een Werkgroep Aesculaap voor essensterfte?

Ook in het publieke debat lijkt essensterfte overigens voorzichtig door te dringen. Wageningen heeft –hoe verassend- in dit verband al om extra geld gevraagd om onderzoek te doen. Als ik zo'n oproep lees van Wageningse onderzoekers heb ik altijd een dubbel gevoel: enerzijds besef ik dat zaken zo geregeld zijn. Ook universiteiten moeten anno 2011 hun eigen broek ophouden en via onderzoeken hun financiering rond krijgen. De vraag is natuurlijk of de markt daar heel veel mee opschiet. Zitten we nu echt te wachten op een Werkgroep Aesculaap voor essensterfte?

Is het niet zo dat dit soort initiatieven en werkgroepen er alleen maar toe leiden dat er rapporten worden geschreven die oproepen tot meer onderzoek en dat aan het eind het eind van het budget de aloude wijsheid uit de kast wordt gehaald: 'Iedereen doet een plas en alles blijft zoals het was.'

Onder internationale deskundigen die wij voor een artikel in deze uitgave van Boomzorg consulteerden bestond in ieder geval verbazing over het feit dat Wageningen -en daarmee Nederland- helemaal afwezig is in de discussie en onderzoek over de nieuwe ziekte. Persoonlijk heb ik daarnaast ook het idee dat wij als Nederland ook helemaal niet weten welke onderzoeken er in het buitenland al zijn uitgevoerd. Het lijkt leuk om in Nederland een onderzoek naar resistente klonen op te zetten, maar in het buitenland is dat al zo goed als afgerond.

Iedereen doet een plas en alles blijft zoals het was

Ik besef me overigens terdege dat het heel makkelijk is om kritiek te leveren, maar dat het verduiveld lastig is om onder het huidige politieke klimaat zaken geld of aandacht voor belangrijke onderzoeksvragen los te krijgen. Instituten als bijvoorbeeld het Productschap Tuinbouw konden nog wel een bijsprongen in de financiering van belangrijk onderzoek, maar ook dit soort instanties liggen meer en meer onder vuur of zelfs in de gevarezone. De trend van het jaar is tocht: het is 2011, doe het lekker zelf.

Hein van Iersel, hein@nwst.nl
Hoofdredacteur Boomzorg